

Jonas Lucas Christys prædiken 21. søndag efter trinitatis

Taler

Jonas Lucas Christy
Sognepræst

Dato

9. november 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Salmernes Bog kapitel 115, vers 1-9 eller Esajas' Bog kapitel 49, 8-11
Paulus' Andet Brev til Korintherne kapitel 3, vers 4-9
Markusevangeliet kapitel 7, vers 31-37

Salmer

Rind nu op i Jesu navn
Blomstre som en rosengård
Helligånden trindt på jord
—

Guds fred er mer end englevagt
Du, som ud af intet skabte
Til himlene rækker din miskundhed, Gud

- 1 Utroligt! Uvirkeligt! Vanvittigt! Sådan kunne man sige om den underberetning, vi lige har hørt. Men ordene stammer fra en anden sammenhæng. Det er de ord, som journalister og øjenvidner bruger, når de skal beskrive det, der skete i Berlin for 25 år siden.

5

Utroligt! Uvirkeligt! Vanvittigt!

Kort før midnat, den 9. november 1989, skete det, som alle havde håbet på, men som ingen troede på ville ske. Den lukkede mur blev åbnet. Mennesker fra

- 10 Østberlin strømmede ind i Vestberlin, og dem, der var med den aften, dér hvor det skete, oplevede en eufori og en glæde, som de den dag i dag bruger sprogets største ord til at beskrive. Ord, som man også ville bruge, hvis man havde været vidne til en mirakuløs helbredelse.

- 15 Utroligt! Uvirkeligt! Vanvittigt!

Og samtidig med at en masse mennesker blev vidner til noget, der minder om en

opstandelse, var der en masse andre mennesker i byen, som var helt uvidende
20 om, at de befandt sig meget tæt på en verdenshistorisk begivenhed. Det var
vanvittigt overraskende, at den mur, som virkede evig, vidste sig at være
midlertidig. Berlinmurens fald kan indgyde os et håb om, at de konflikter i
verden, i mellem-østen fx, som i dag virker uløselige og evige, en dag vil vise sig
at være midlertidige.

25

Det er naivt at forestille sig en verden uden konflikter, men Berlinmurens fald
fortæller os om, at nogle konflikter faktisk kan løses. Selv dem, der i mange år –
en generation eller mere – ser uløselige ud.

30 I dag er det så 25 år siden. Den 9. november 1989 er et afgørende punkt i
Berlinmurens historie. Berlinmuren blev bygget i 1961. Den levede i 28 år, og i
dag, 25 år efter dens død er det dens fald, vi husker og mindes.

Hvis Berlinmurens historie betragtes som en linje fra dens opståen til dens fald,
35 så er det faldet, betonmurens død, som fylder mest i vores bevidsthed.
Selvfølgelig tænker vi også på optakten til, at den blev bygget, den politiske
situation fra 1949-1961, de mange spektakulære flugtforsøg osv., men det er
folkene på muren med en hakke og betonfirkanterne, der brækkes af og lægges
ned, som står stærkest i vores minder om muren.

40

Hvis du på samme måde tænker på det liv, som Jesus levede, som en linje fra
fødsel til død, så vil der også være et punkt på den linje, som ifølge traditionen
tiltrækker sig opmærksomhed. Og det er hans død. Korsfæstelsen. Det hele
begynder med hans død. Hans død blev til liv for mange. Da han døde blev der
45 lavet hul i muren mellem liv og død.

Traditionen fokuserer på hans død og opstandelse. Men med dagens tekst
befinder vi os et andet sted på hans livslinje.

50 Vores forsøg her i Lindevang Kirke med at prædike over Markusevangeliet, har
gjort det tydeligt, hvor meget helbredelsesberetningerne fylder i det ældste af de
fire evangelier. Siden vi begyndte på Markusevangeliet har vi hørt om mange
forskellige helbredelser. "Han helbredte mange, der led af forskellige sygdomme,
og uddrev mange dæmoner" skriver evangelisten Markus i kapitel 1 (Mark 1,
55 34).

Vi har hørt om en mand med en uren ånd, der blev helbredt i synagogen. Vi har hørt om Peters febersyge svigermor, om en spedalsk, om en lam på en bære, en
60 mand med en visen hånd og den dæmonbesatte fra gravhulerne. Vi har hørt om den døende lille pige, om kvinden med blødningerne, den dæmonbesatte datter og i dag hører vi så som en mand, der både er døv og stum.

I den teologiske tradition fylder alle disse helbredelser ikke så meget, som de gør
65 i de første 7 kapitler af Markusevangeliet. Hos Paulus, det ældste vidne, står der fx ikke noget om, hvad Jesus gjorde og sagde. Og i trosbekendelsen, som vi sang for lidt siden, er helbredelserne ikke nævnt med et eneste ord. Men Markus fortæller altså om dem. Både i resumeets form, men også udførligt, og som i dag: meget detaljeret. Fingrene ind i ørene, spyt på tungene, blik mod himlen, suk og
70 det magiske ord, gengivet på hebraisk: Effatha!

Denne detaljerigdom, dette indblik i det hemmelige helbredelsesritual, har sikkert tiltalt nogle af Markus' læsere. Men det tiltalte tilsyneladende ikke hans kollega, evangelisten Matthæus. For da Matthæus skal genfortælle historien om
75 den døv-stumme mands helbredelse, gør han ikke et stort nummer ud af det med fingre, suk og spyt. Hos Matthæus bliver historien omskrevet til et resume uden de magiske detaljer. Men både Markus, Matthæus og de 2 andre evangelister fortæller om Jesus, som den, der helbreder. Og det har de naturligvis en pointe med. De vil nemlig gerne fremstille Jesus som den, profeterne har talt
80 om.

Profeten Esajas, som vi lyttede til i begyndelsen af gudstjenesten, beskriver de tegn, der vil ledsage Messias, når han kommer. Og et af tegnene er netop, at døve vil høre og at stumme vil tale. Når Jesus fremstilles som den, der kan helbrede de
85 syge, så er det evangelistens måde at forkynde budskabet på: Der er noget særligt ved ham her. Han er mere end et menneske. Det er Gud i forklædning.

Helbredelsesberetningerne er med til at bygge historien om Jesus op. De er med til at beskrive hans udvikling, berømmelse og opstigen til magtens tinde. På
90 samme måde som en beskrivelse af sejre på slagmarken fungerer i fortællingen om den romerske kejser, Cæsar, eller den tyske diktator, Hitler. Men det evangeliske ved helbredelsesberetningerne - og modsætningen til mænd som Cæsar og Hitler - er, at Jesus bruger sin magt på en god og menneskelig måde. Han bruger ikke sin magt til at dræbe, men til at helbrede. Og det er derfor,
95 fordi hans magt er kærlighedens magt, at han er vores håb.

Vi er nået til slutningen af kapitel 7 i Markusevangeliet. Det er ved at være slut med helbredelserne. Der er 2 helbredelser tilbage før indtoget i Jerusalem. En blind i Betsajda og en blind i Jeriko. Kulminationen på de mange forskellige helbredelser er altså at få blinde til at se.

Når Jesus helbreder de syge, får vi øje på hans guddommelighed, hans styrke og magt. Når Jesus bliver født i en stald eller hænger på korset, får vi øje på hans menneskelighed, hans skrøbelighed og afmagt. Ingen havde forudset, at Berlinmuren ville falde, da den faldt. Ingen havde forudset, at en mands død kunne blive til liv for mange.

Gid hans ånd stadig må bevæge os, så vi tør tro og håbe på, at denne verdens midlertidige mure ikke er evige, at de en dag vil falde. Effatha! og amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

21. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jonas-lucas-christys-praediken-21-sondag-efter-trinitatis>